

EWA EISENKEIT

ur. 1919; Lublin

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Ewa Eisenkeit z domu Szek urodziła się w 1919 roku w Lublinie. Rodzice: Uszer Szek oraz Ester Bela Kerszenblat. Dziadkowie ze strony ojca to Abram oraz Estera Brandla. Dziadkowie ze strony matki to Chana i Jakob Kerszenblatowie, którzy mieszkali i prowadzili piekarnię na Kalinowszczyźnie. Ewa Eisenkeit miała siedmioro rodzeństwa. Byli to, w kolejności od najstarszego dziecka: Sara, Abram, Cesia, Różka, Jakob, Hanka oraz najmłodsza siostra Basia. Ewa była trzecim z kolei dzieckiem.

Rodzina Szeków mieszkała przy ulicy Szerokiej 40 w Lublinie. Ojciec prowadził piekarnię, matka zajmowała się domem. Przed wojną Ewa Eisenkeit chodziła do szkoły powszechnej przy ulicy Lubartowskiej 18, a następnie do Gimnazjum Humanistycznego przy ulicy Niecałej, którego nie ukończyła ze względów finansowych.

Związana z branżą piekarniczą rodzina podczas wojny nadal zajmowała się wypiekaniem chleba, który zapewniał podstawowe wyżywienie. Aby pomóc w utrzymaniu i wyżywieniu rodziny, Ewa Eisenkeit opuszczała getto i wędrowała po podlubelskich wsiach, sprzedając tam towary dostarczone z Lublina, a do getta przynosząc jedzenie. Ostatni raz opuściła getto 14 marca 1942 z zamiarem sprowadzenia na wieś reszty rodziny. Dwa dni później rozpoczęła się likwidacja getta na Podzamczu. Ewa przetrwała wojnę wędrując po wsiach pod Lublinem i uzyskując pomoc od osób, z którymi wcześniej handlowała.

Po wyzwoleniu wróciła do Lublina, w pierwszych dniach korzystając z pomocy Polskiego Czerwonego Krzyża. Z licznej rodziny składającej się z rodziców, siedmiorga rodzeństwa, dziadków oraz kuzynów nikt nie przeżył wojny. W pierwszym okresie po zakończeniu wojny utrzymywała się z handlu prowadzonego między Lublinem a Łodzią. W Łodzi poznała męża. W 1945 roku wyjechali z Polski – najpierw do Berlina, później do Francji. W 1947 roku dotarli do Izraela, a w 1961 roku zamieszkali w Stanach Zjednoczonych.

Ewa Eisenkeit miała troje dzieci – córkę oraz dwóch synów. Po śmierci męża podjęła pracę zawodową w laboratorium.

Na podstawie wspomnień, wywiadów i badań córka Ewy Eisenkeit, Esther Minars, wydała w 2018 roku książkę pt. „A Lublin Survivor: Life is Like a Dream”. Ewa Eisenkeit zmarła w 2012 roku w Lake Worth na Florydzie.

Autor biogramu	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"